

μοί¹ φυσικώτερον τεθειμένοι ἔχουσι σχῆμα τῶ τῶν ἀγγείων τοῦ αὐστηροῦ λεγομένου ρυθμοῦ προσομοιάζον μετὰ βολβῶν ἀσθενῶς προβεβληκότων², ἡ δὲ ρίς κατὰ τὰλλα ὄχι πολὺ διάφορος ἀσθενέστερα πολὺ φέρει τὰ πτερύγια, πολὺ δὲ μεγαλείτερον κατ' ἀναλογίαν τὸ πλάτος τοῦ ἄνω χείλους κατὰ τὸ φίλτρον· τὸ δὲ πάντων κυριώτατον πᾶσα ὑπερπλέονασις τῆς σαρκὸς ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ προσώπου καὶ οἱ μῦς καὶ τὸ δέρμα ἐπικαθῆνται μόνα σχεδὸν ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ ἱκανῶς δεδηλωμένοι καὶ σχῆμα παρέχοντος τῶ προσώπῳ γωνιῶδές πως μᾶλλον καὶ πεπλατυσμένον ἢ ἀποστρογγυλωμένον ὠρειδές. Καὶ τσιαῦται μὲν αἱ δημοσιεύμεναι κεφαλαί. Ἄλλὰ τίνος ἐργαστηρίου ἔργα εἶναι; Ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πᾶσαι ἐν διαφοροῖς ποιηθεῖται χρόνοις, ἢ ἡ διαφορὰ τῶν χρόνων δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἐξήγησιν τῶν κατὰ τὴν τέχνην παρατηρουμένων ἐν αὐταῖς διαφορῶν;

Οὕτε τοῦ παρόντος χρόνου, ἀλλ' οὕτε πρὸ πάντων τοῦ παρόντος τόπου εἶναι ν' ἀποκριθῶμεν διὰ μακρῶν εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα· ὅταν πάντα ἢ τοῦλάχιστον τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Ἀκροπόλει ἐσχάτως εὐρεθέντων γίνωσι δι' ἀπεικονίσεως γνωστά, ἴσως ἐπανελθωμεν, ἐάν τις ἄλλος δὲν μας προλάβῃ, εἰς τὸ ζήτημα· ἐνταῦθα δέ, οἷονεὶ ὑποδηλοῦντες μόνον τὸ καθ' ἡμᾶς γενικὸν πόρισμα τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῆς τέχνης ἐν Ἀττικῇ, ἀρκετὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι πρὸς τῶ τύπῳ, ὃν ἐκπροσωποῦσιν αἱ δύο ὑπ' ἀριθ. I καὶ II κεφαλαί καὶ τῶ ἔτι ἀρχαιότερῳ ἐκείνῳ, ὃν πλεῖστα ὄσα ἔργα τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης ἀντιπροσωπεύουσιν (οἷα οἱ πολλοὶ Ἀπόλ-

λωνες, κεφαλαί διάφοροι ἐν Ἀττικῇ καὶ ἐν Δήλῳ κτλ.),¹ ἤλθον εἰς φῶς ἱκανὰ παραδείγματα καὶ τοῦ τύπου τῆς κεφαλῆς ἀριθ. III καὶ τινὰ τούτων εἰς ὑπερβολὴν φέροντα τὰ ἰδιαίτερα αὐτοῦ χαρακτηριστικὰ τὸ ἰσχυρὸν μάλιστα καὶ λιτὸν τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ σκελετοῦ. Ἡ ἀντίδρασις λοιπὸν πρὸς τὰ καθεστῶτα καὶ ἡ εἰσαγωγὴ νέων ἐν τῇ τέχνῃ ἀρχῶν φαίνεται ἰσχυρὰ οὕσα ἐν Ἀθήναις ἤδη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 5^{ης} ἐκατονταετηρίδος, ἂν ἀποδειχθῇ ἀληθὲς τὸ λεχθὲν, ὅτι πάντα τὰ ἐν Ἀκροπόλει ἀνασκαπτόμενα εἶναι λείψανα τῶν πρὸ τῆς ἐπὶ Ξέρξου Περσικῆς εἰσβολῆς χρόνων. Εἰς τὰ ἄκρα μάλιστα μεταπηδῶσα, ὡς συνήθως πᾶσα ἀντίδρασις, ἐποίησε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐν σελ. 44, ἀριθ. 26 ἐν τῶ πρώτῳ τεύχει τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὑπὸ Κ. Μυλωνᾶ περιγραφέντος ἔργου, ἐνθα πλὴν ἄλλων καὶ αὐτὸ το ἰδιάζον τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης γνώρισμα, τὸ τυπικὸν μεῖδιμα οὐ μόνον ἐξήλειψεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τούναντίον, δηλ. εἰς ἐμφανῆ σκυθρωπότητα, μετέτρεψεν ὁ τεχνίτης διὰ τῆς πρὸς τὰ κάτω κάμψεως τῶν γραμμῶν τοῦ ἄνω χείλους, ἐξ ὑπερβολῆς, ἐννοεῖται, καὶ χωρὶς τοῦτο νὰ προτιθῆται κατὰ τὴν γνώμην μας². Ὅτι δὲ πολλὰ τῶν περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος εὐρημάτων νέα θὰ παράσχωσιν ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς γνώμης, ὅτι τὰ ἐν Μονάχῳ Αἰγιναῖα ἀγάλματα εἶναι προϊόντα χρόνων ἀρχαιοτέρων τῶν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκοθεν ἐννοεῖται.

¹ Ἐν Ἐλευσίῃ τῇ 14^α Ἰουνίου 1883.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ.

Ἐν τῶ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἀγορὰν καὶ παρὰ τῇ Ἀδριανείῳ στοῦζ κειμένῳ Τουρκικῶ Τζαμίῳ, σκαφῆς γενομένης πρὸ δύο περίπου ἐτῶν πρὸς θεμελίωσιν τοί-

¹ Χρωματισμοῦ σώζουσι καὶ οὗτοι ζωηρὰ ἔχον· ἡ ἴρις ἦν καστανόχρους, ὁ ταύτης κύκλος, ἡ κόρη καὶ τὰ βλέφαρα μέλανα.

² Περὶ τούτου τοῦ ἐν ἀγγείῳ μετ' ἐρυθρᾶς γραφῆς σχήματος τοῦ ὀφθαλμοῦ παρὰ. Mittheilung. Arch. Inst. 1879 σελ. 42.

χων, εὐρέθη τεμάχιον στήλης λίθου ὑμηττείου ἐφ' ἧς ἀναγινώσκειται ψήφισμα κολοβόν, τὸ ὁποῖον, περιελθὼν νεωστὶ ἐξ ἀγορᾶς εἰς τὴν κτήσιν τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ οὐπω ἐκδοθὲν, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα κεφαλαίως γράμμασι, ἅμα δὲ καὶ ἐν μεταγραφῇ προσθέντες καὶ τινὰς συμπληρώσεις κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἡμῖν. Ἰψ. τῆς στήλης 0,32. Πλάτ. 0,135.

¹ Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. II. Γ. 1883 Τεύχος Α σελ. 43, ἀριθ. 23.

² Παράβ. Mittheilung. d. Arch. Inst. 1882 σελ. 193 καὶ ἐφεξῆς.

Μ Η Ν Ο Σ Ε Ν Δ
 Κ Ι Α Σ Ε Υ Ν Ο Υ Σ Ω Ν Λ
 Ε Ν Ε Ν Λ Ε Ι Π Ω Ν Π Ρ Ε
 Ν Τ Α Ε Ν Τ Ε Τ Α Ι Σ Λ Ι Τ Ο Υ
 5 Α Π Α Ν Ο Υ Δ Ε Μ Ι Α Ν
 Α Τ Ο Ι Κ Ο Υ Ν Τ Α Σ Δ Ι Α Τ Ε
 Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α Ν Τ Ε Κ Α Ι Δ Α Π Α
 Ι Σ Ε Ν Α Γ Ο Ρ Α Ε Δ Ι Π Ν
 Ο Υ Ν Τ Α Σ Ρ Ω Μ Α Ι Ο Υ Σ
 10 Ο Κ Α Ι Ο Γ Δ Ο Η Κ Ο Σ Τ Ω Σ Ε
 Σ Υ Ν Φ Ε Ρ Ο Ν Τ Ω Ν Τ Α
 Δ Ι Α Φ Ο Ρ Ο Υ Ε Ι Σ Τ Α Ν Κ Α,
 Δ Ρ Α Χ Μ Α Σ Π Ε Ν Τ Α Κ Ο Σ
 Ι Τ Α Σ Π Α Ν Τ Α Σ Δ Γ Ο Ν Τ Ω
 15 Α Τ Ο Τ Α Ν Χ Ο Ρ Α Γ Ι Α Ν Μ
 Σ Τ Α Ν Κ Α Ι Τ Ο Ν Α Υ Λ Η
 Μ Ε Ν Ο Ι Σ Ι Σ Τ Α Ν Π Υ Ρ Ι Χ Α Ι
 Θ Α Ν Ο Σ Α Ν Φ Ι Λ Α Ν Θ Ρ Ω
 Ι Κ Α Ι Τ Ω Δ Ι Ι Κ Α Ι Α Ρ Ι Σ
 20 Ι Σ Κ Α Τ Ο Ι Κ Ο Υ Σ Ι Ν
 Α Ι Σ Τ Ε Π Ο Λ
 Γ Ρ Α Ψ

. Μηνός ένδ[εκάτη
 . . . [έπειδή] . . . Νικίας εύνουσ ών δ[ιατε-
 λεί] έν ενλείπων πρε[σβ . .
 ντα έντε ταίς λιτο[υργί-
 5 αίς] άπαν ούδεμίαν
 κ]ατοικούντας διατε[λεί
 λι]τουργίαν τε και δαπά[νην
 α]ς έν άγορξ έδίπν[ισε
 κατοικ]ούντας Ρωμαίους
 10 δύ]ο και όγδοηκοστῶ έ]τει
 συμφερόντων τα
 διαφόρου είς τάν κα[τα-
 σκευάν] δραχμάς πεντακοσ[ί-
 ας] πολ]ίτας πάντας άγόντω
 15 ν] έποιήσ[ατο τάν χοραγίαν μ .
 σταν και τόν αύλ[η-
 τήν] μένοις ίς τάν πυρίχα[ν
 θαν ός άν φιλανθρώ-
 πως] ι και τῷ Διί και άριστ . .
 20 το]ίς κατοικούσιν [έν
 άλλ]αίς τε πόλ[εσιν
 άνα]γράφ[αι δέ τόν γραμματέα κτλ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1888.

Το παρόν ψήφισμα άνήκει είς τούς Ρωμαίκοús
 χρόνους, ώς έκ του περιεχομένου, έκ του σχήματος
 τών γραμμάτων και έκ της όρθογραφίας δηλούται,
 και είνε τιμητικόν είς τινα όνόματι Νικίαν, άν ή
 συμπλήρωσις τών έν τῷ δευτέρῳ στίχῳ γραμμάτων
 ΚΙΑΣ είνε όρθή, όστις έξετέλεσεν ύπέρ τῆς τιμώσης
 αύτόν πόλεως πρεσβείας και λειτουργίας, και έδει-
 πνισε Ρωμαίους, και έποίησατο δαπάνην δραχμών
 πεντακοσίων, και έχορήγησε, και προσήνεγκε θυσίαν
 τῷ Διί και τὰ παρόμοια. Ο τιμώμενος λοιπόν ού-
 τος Νικίας ήτο άνθρωπος φιλόπατρις και εύτεβής
 πρός τὰ θεία διό και ή πόλις δικαίως έτίμησεν αυ-
 τόν ψηφίσματι.

Ταύτα γενικώτερον έδυνήθημεν νά έξαγάγωμεν
 έκ του λίαν κολοβού διασωθέντος ήμίν τούτου ψη-
 φίσματος, είς τό όποϊον προσεθήκαμεν μικράς τινας
 συμπληρώσεις, όσας ή κατάστασις του λίθου επέ-
 τρεπεν ήμίν άφίνοντες δέ τήν πληρестέραν αύτου
 συμπλήρωσιν είς τούς σοφωτέρους μας, προσθέ-
 τομεν μόνον ένταύθα, ότι ένῶ τῷ ψήφισμα εύρεθη έν
 Ἀθήναις και κατά χώραν κείμενον, ώς έπληροφό-
 ρησεν ήμάς ό πωλητής αύτου, είνε γεγραμμένον είς
 Δωρικήν γλώσσαν, έξ ου είκόζομεν, ότι έγένετο μέν
 και έστάθη έν άλλη τινι πόλει τῆς Ελλάδος, ένθα
 τῇ Δωρικῇ έχρώντο διαλέκτω, έστάλη δέ και αντί-
 γραφον αύτου, όπως σταθῆ και έν Ἀθήναις επί τό
 τιμητικώτερον, όπερ ούδόλωσ άσύνηθες τοίς άρχαίοις,
 ώς και έξ άλλων ψηφισμάτων γνωστόν είνε τούτο.

ΕΦΗΒΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἡ ένταύθα εκδιδομένη εφηβική έπιγραφή επί τε-
 μαχίου Ἐρμού έξεδόθη τό πρώτον ύπό του μακαρί-
 του Πιττάκη έσφαλμένως έν ancienne Athènes σελ.
 480 έξ ου παραλαβών ό Dittenberger έξέδωκεν
 δεύτερον αύτήν επίσης έσφαλμένως έν C. I. A. III,
 αριθ. 764 μή δυνηθείς παντελώς νά έννοήσῃ τό
 πρώτον τῆς έπιγραφῆς μέρος, ώς ήτο έπόμενον έκ
 του άσαφούς του Πιττάκη αντιγράφου διό νομίζο-
 μεν ότι ποιούμεν καλώς εκδίδοντες έκ νέου τήν
 έπιγραφήν μετά πανομοιούτου άπεικονίσματος κα-
 τασκευασθέντος είς τό 1/4 του μεγέθους του, άμα δέ
 και έν μεταγραφῇ. Ο λίθος ήγοράσθη έσχατως ύπό